

Letnja škola srpskog jezika za strance

4. 9. 2014.

master.rs

Još od 1996. godine, stranci zainteresovani za učenje srpskog jezika imaju prilike da na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu pohađaju tronedeljni kurs srpskog. Ovog leta kurs su pohađali mladi iz čak 17 zemalja, a kako je izgledao jedan od kurseva saznali smo iz prve ruke, od nemačkog doktoranta sociologije, Sebastiana Goll-a (33).

Ima li puno Srba tamo gde ti živiš?

Univerzitet u Jeni (gde ja studiram) ima studije na kojima možete izabrati kurseve koji se bave temama vezanim za jugoistočnu Evropu, tako da ima puno profesora saradnika ali i studenata, koji su poreklom iz Srbije.

Možeš li ukratko opisati kurs srpskog jezika koji si nedavno pohađao?

Časovi su se održavali na Filozofskom fakultetu svaki dan između 9 i 13 časova, ali to nije bilo sve, usput smo imali i da radimo domaće zadatke. Bilo je dakle, prilično intenzivno. Pored obaveznih časova popodne ste mogli pohađati dodatne kurseve, koji su bili specijalizovani, recimo mogli ste raditi na svom izgovoru (što je bilo više namenjeno onima koji nisu početnici), sociologiji srpske kulture, srpskoj istoriji i slično. Kurs koji sam ja pohađao je bio prilagođen A2 nivou, a na kraju kursa smo dobili i sertifikat.

Ono što mi se dopalo je što smo imali nekoliko nastavnika, koji su se smenjivali. To je unosilo još jednu dimenziju dinamike.

Koliko vas je bilo u grupi? Odakle su bili ostali učenici?

U grupi nas je bilo desetak, dakle vrlo mala grupa, što je bilo odlično, a bilo je studenata iz Amerike, Australije, Velike Britanije, ali najviše iz Evrope, iz Nemačke, Grčke, Francuske.

Kojim temama ste se bavili na kursu?

Bavili smo se u glavnom svakodnevnim temama neophodnim za praktično snalaženje u srpskom govornom okruženju. Takođe, nastavnici su nam zadavali i razne igre, poput onih u kojima ste imali zadatu situaciju, pa je svako dobijao ulogu, koju je trebalo da odglumi. Bilo je i vrlo duhovitih situacija, jedna od njih je bila recimo krijumčarenje preko granice.

Bilo je pomalo iscrpljujuće meni kao početniku svaki dan raditi po 4-5 sati dnevno, ali nikad mi nije bilo dosadno. Profesori su bili odlični i pružali su izuzetno kvalitetnu nastavu.

Da li si učio srpski nekad pre ovog kursa?

Jesam, ali zapravo vrlo malo. Nisam išao ni na kakav kurs, ali sam imao puno kontakta sa srpskohrvatskim jezikom, imao sam prilike da se družim sa Hrvatima, Srbima, a moja devojka takođe priča srpski.

Šta ti je bilo najteže prilikom učenja srpskog?

Meni je srpski jezik generalno nije nimalo lak za učenje, ali nastavnici na kursu su imali ogromno strpljenje za sve nas, da nam objasne kadgod neko ima pitanje – maksimalno su nam olakšavali usvajanje jezika.

Meni kao Nemcu vrlo je komplikovano to što se mnogo toga u srpskom jeziku izražava putem gramatičkih konstrukcija, pre nego rečima, odnosno leksičkim značenjem. Tako da možete imati vrlo jak vokabular, ali uvek morate paziti na sedam padeža – ukoliko ne upotrebite pravi padež, maternji govornici vas neće baš lako razumeti, čak i kad su u pitanju vrlo jednostavne stvari. Ali drugačije je sa vremenima i konjugacijama. Ukoliko napravite grešku, neće biti punonesporazuma.

Jeste li sve vreme provodili u učionici ili ste imali i neke izlete?

Da, bile su organizovane ekskurzije, vodili su nas na Frušku goru, u Sremske Karlovce, išli smo i na časove tradicionalnog srpskog pleas, književne večeri i druge kulturne manifestacije.

Koji je bio tvoj glavni motiv za upisivanje ovog kursa?

Ja inače volim da učim strane jezike, ali sam imao i dodatni motiv za upisivanje ovog kursa, naročito zbog toga što imam bliske prijatelje u Srbiji. Takođe, imao sam olakšavajuću okolnost da na univerzitetu u Jeni dobijem stipendiju, pomoću koje sam mogao pohađati ovaj kurs besplatno. Inače je ovaj kurs prilično skup za studente, košta oko 400 evra, ali sa sve smeštajem i hranom, košta oko 1.000 evra.

Dakle, svi prijavljeni su morali imati prilično dobro znanje engleskog jezika. Da li je bilo drugih ograničenja?

Ne.

Da li si se sprijateljio sa ostalim studentima?

Išao sam na tri kursa ove vrste, dva u Rumuniji i jedan ovde, svaki put sam upoznao mnogo prijatnih ljudi otvorenog uma.

Kako ti se dopada Novi Sad? Jesi li bio naišao na nešto neobično?

Novi Sadmi se jako dopada. Bio sam prijatno iznenađen kada sam video toliko sportski orijentisanih ljudi. Na svakom koraku neko igra basket ili tenis.

Kako bi opisao glavne razlike između srpske i nemačke kultue?

Mislim da su kulturne razlike mnogo manje nego što se obično misli, a neke su, po meni, potpuna izmišljotina, no, svakako, razlike postoje. Jedna od tih razlika je da ljudi ovde u Srbiji mnogo više vole da uključe klimu, dok bi Nemci pre otvorili prozore. U svakom slučaju, ja više volim da se bavim sličnostima nego razlikama među ljudima, za mene su svi ljudi širom sveta u suštini isti.

Razgovarala: Jasmina Slavica